FRECHULFUS LEXOVIENSIS. HRABANUS MAURUS
Mitte 12. Jh.
Seite 23r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36534
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

scrat. qd ů p̊ca facta sit statim uerbo p̊ceptum tempori simpsec
tu. sub noeum dicens. qa fons ascendebat cta irrigans um
uersam sup̊ficiem trc. ipsa declinatione uerbi significans.
n̄ hoc semel s̄ sepius cū gestū diu n̄ aut ascendit. s̄ ascende
bat. Nu ḡ ascendisse dr fons cta. q unuūsa c̊ sup̊ficiem
rigaret. merito quo ordine ascenderit querit. neq; ali
qui d obstat credi qd ma puncs ad irrigandā cā ascende
rit ac redierit. q̊modo usq; hodie solet nilus ad irrigan
da egypti plana annuatim ascendere. q̊modo irrigabat
aliquando iordanis terrā pomapoli de scriptura ant.
qa unuūsa irrigabat sicē paradysus dni. & sicē egiptus.
ante quā subuertere ds sodomā & gomorrā. q̊modo
teste scō augustino de quorundā fontiū mira uicis
situdine phibet. certo annorū int̄ uallo. sic cos inun
dare. ut totā illā regionē rigent. cū alio tēpore ceal
tus puteis ad potandū sufficientē p̄bent aquā. cur
sit ḡ incredibile ut idē diē sicē uno abysi capite
alterna mutatione fluente atq; refluente tunc um
uersa tra rigata ē. qd si unquid ipsius abysi magni
tudinē ex parte excepta. qd mare dicit. & eudem
amplitudine atq; maris fluctib; terra sambit. In ea
sola parte quā recondtissimis; continet. vnde scōs
fontes diūsis tractib; uenisq; distribuunt. & suisquiq;
locis erūpunt. fontē uolunt scriptura appellare n̄
fontes ppt̄ naturē unitatē. cūq; p innumerabiles
uias antrorū atq; rimarū ascendentē de terra
& ubiq; disp̄tis quasi crinib; irrigantē omnē
faciē terre. n̄ continua specie tamquā maris
aut stagnis. sicē uidemus irē aquas p̄ alucos flu
minū fluctōsq; riuorū. & eorū excessu uicina p̄fun